

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 256.

Göteborg den 13 januari 1966.

Käraste min lillasyster!

Det är väl bäst att passa på, för nu har man inte chans så länge till att tillskriva sin lillasyster under ovanstående adress.

Jag brukar i regel ringa hem till flickorna varje morron för dom vill hålla reda på om jag lever och härjar som vanligt. I dag frågade Ebba om jag inte ha hade något brev från dej. Det lät som om posten kom just nu. Vänta ett ögonblick! Jo då, där låg ett brev åtte dej. Det hade samma nummer som detta mitt brev har och var skrivet den 9 ds. Så drog jag först igenom det och ringde därpå dom och läste upp det.

Det är ju frågan om era biljetter, som är det verkligt spännande f. n. Och det ser ju ut att ordna sej. Jag gissar att dom får den där suiten över och att ni får den!!!??? Det blir väl det goda som kan komma av något ont!

I ett cirkulärbrev från G. till jul skrev hon bl. a.: "I Himeji har jag haft en engelsk bibelklass 2 gånger i månaden, vilket varit mycket stimulerande. Ungdomarna kommer troget, kanske främst för att lära engelska, men vår bön och förtröstan är att Guds ord är det som tränger djupast och ger dem en ny och levande livssyn. I Kobe har jag fått flera japanska vänner, bl. a. en ung lärarinna. Vi ha läst bibeln tillsammans och nu är hon redo att bli döpt Gud verkar på ett förunderligt sätt i ett människohjärta, "allt är nu så meningsfullt" säger hon. En annan god vän, en blivande sjöingenjör, flög till Sverige i slutet av okt. för att i 4 mån. arbeta som praktikant. Min morbroder i Stockholm hade hjälpt honom till detta arbete. Nu hoppas jag att inte den kalla årstiden ger honom en felaktig bild av Sverige. - - - Jag tycker mer och mer om detta land och folk, där man får vänner, där är också ens hjärta." Ack ja!

Här är fortfarande vinter, men inte så hård. Halt är det i alla fall och jag sitter här och väntar på barmark, så jag kan gå ut. Men i går ringde Maja och Ingeborg Samuelsson och frågade om jag inte ville komma till dom kt. 4. Visst ville jag om jag bara vågade. Ingeborg hämtar dej, sa Maja. Och jag var där hela em. tillsammans med en annan av deras vänner. Och vi åt en härlig middag och hade det så vilsamt och trevligt. Ingeborg ledsagade mej också å hem vid 21-tiden.

Sist jag skrev var det 20 år sen mamma lämnade oss. I dag är det 20 år sen vi vi sänkte hennes stoft i graven.

Stackars lilla Hella, som var så slut under konferensen! Men så tjusigt med Thoras avskedstal! Och hennes svar på din oförmåga att tacka. "Dina gärningar ar är tack nog!"

Vår Japan-mission blir visst mer eller mindre besatt med problembarn!?! Ja, man undrar hur det skall gå framöver, när alla de gamla ha lämnat?

Vad heter S.E.A:s fästmö och vem är hon? Är det någon familj som vi känner tro? Berit Nordin ska väl ut snart antar jag. Eller hur? Hennes föräldrar är mina goda vänner och medlemmar av vår församling. Sanna där äkta gammaldags baptister på bortåt 60 år. Harald, hennes far, är byggnadsingenjör vid S.J. Agnes är hennes styvmor. Dom flyttade hit från Kiruna för något år sen Dom här så småningom fått en 3-rums-lägenhet på Hisingen. Den kostade när dom fick den kr. 449:- pr månad. och vid årsskiftet fick dom som gåva en hyreshöjning på 51:- kr. pr månad! Alltså 500:-. Jag tror att det är 3 rum. Söndagen efter det jag bröt benet var jag bjuden till dom på middag tillsammans med Åkessons. Men det slog alltså slint.

Så väl att konferensen lyckades placera missionärerna till allas belåtenhet Den 30 ds kommer vår tillkommande pastor hit och predikar för oss på förm. Jaså, det sa jag i förra brevet. Då ska jag väl i alla fall ta mej till kyrkan på något sätt.

Just nu berättade en 28-åring för Familjespegeln i Radio att han varit blind från födelsen. Han är anställd som skrivare i något juridiskt sammanhang. Men han läser och forskar i första hand med Tyska, engelska och franska och esperanto. I andra hand med ryska och ett språk till, vilket det nu var. Därtill musik. Vilka fantastiska begåvningar! Dom lever ett mycket rikt liv, dessa blinda - alltså av denna typ och begåvning.

Jag ringde i dag min vän Lisbeth Thörnqvist, som jag inte talat med på länge. Minns du henne? Hon som sitter i rullstol för polio sedan många år. Jag kommer för resten inte ihåg om du träffat henne. Deras äldsta dotter går på Flickläroverket och ska ta studenten i vår. Hon har hittills åtta små a i betyget. I svenska b a r a A-B., s a hennes mamma. Att dom avvecklar en hel del skrivingar slutgiltigt redan under höstterminen visste jag inte. Hon heter Ingrid. Hennes syster Ulla går i annan skola och är student nästa år. Båda flickorna tillhör församlingen.

Jag fick på min födelsedag i somras kr. 20:- av Inga-Lisa. Jag sa att dom och lite mer pengar ska jag använda till att köpa David Hedegårds N. T. "på vår tids språk", som han själv säger. Förra hösten kom de 4 evangelierna ut och nu till jul resten av N.T. Jag fick 20:- kr. av Ebba och Ludde och 30:- kr. av Lisa och David. Det blir 70:- och de båda böckerna kostar kr. 67:10. Och jag är väldigt tacksam att ha dom och jag är varje dag ute på språklig upptäcktsfärd i Gudsordet. Jag behöver så väl denna förnyelse av språket. Det som man läst i hela sitt liv och varav man kan en hel del utantill och känner igen det mesta, det dör för en liksom tycker jag. Men Hedegård har kommit med ett N.T. till hjälp för många. Skolfolk är väldigt glada åt det. Allt som sagts om det i pressen är positivt så långt jag kunnat följa med. Jag undrar om Oscar skulle uppskatta det såsom födelsedagsgåva vid 70 år? Det kanske är svårt att veta innan han sett det. Vi kanske kan ge honom slantarna, så får han sedan avgöra det själv. Vi uppvaktar väl inte förr än ni är hemma? David har den och är mycket förtjust. - Så var det bara mängder av kära hälsningar från oss alla tre till två genom

deulga